

kartonsku čašu za kafu i vežbam udarce. Čisto da ne ispadnem iz fazona i da održim formu kad opet budem u prilici da kod kuće u Sidneju s društvom odem na golf.

Razgovor smo nemovno nastavili osvrtom na Olimpijske igre. Peto mesto sigurno nije plasman koji su Peđa i njegov tim priježljivali.

- Trebalo mi je nekoliko dana da sagledam sve i da pregledam snimke utakmica. Posle svega, mogu da kažem da sam zadovoljan jer su devojke dale maksimum, kao i ceo stručni štab i medicinsko osoblje. U ovom trenutku, peto mesto je nažalost naša realnost, jer smo poslednju takmičarsku utakmicu odigrali 18 meseci pre Tokija. Zbog situacije s kovidom nismo mogli da putujemo, niti da ugostimo neku ekipu u Australiji, a sve ostale selekcije su za to vreme igrale takmičenja poput Svetiske lige. Taj efekat izostanka utakmica se nažalost pokazao na Olimpijadi. Ova ekipa ima veći potencijal, ali u ovakvim okolnostima nismo mogli bolje da se spemimo. To je bilo van naše kontrole.

"Srce mi se cepalo što nisam mogao da proslavim zlato sa srpskim vaterpolistima"

Peđa je u Tokiju ispratio veliki uspeh muške vaterpolo reprezentacije Srbije, koja je postala drugi tim u istoriji Olimpijskih igara komе je pošlo za rukom da odbrani zlato u ovom sportu.

- Početak je kao i 2016. u Riju bio promenljiv, ali su opet bili najbolji kad je bilo najpotrebitije. Po red neospornog kvaliteta, srpski tim je još jednom pokazao svoju najaču odliku, a to je da funkcioniše kao porodica. Svi se drže zajedno i poznavaju jedan drugog u dušu. Zaista je

Lena i Peđa Mihailović u Tokiju

Nije lako biti kćerka selektora

Za reprezentaciju Australije igra i Dušanova kćerka Lena Mihailović. Ova 25-godišnja Beograđanka dobro podnosi teret činjenice da joj je otac selektor i ukazano povelenje opravdava zalaganjem i sjajnim igrama u svakom trenutku koji proveđe u bazenu.

- S jedne strane, lep je osećaj što je Lena u reprezentaciji, ali isto tako svima je verovatno jasno kakvi sve pritisci mogu da budu zato što smo mi ipak otac i čerka. Međutim, smatram da je ona svojim igrama, kvalitetom i odnosom prema ekipi i obavezama pokazala zbog čega je deo tima - kaže Peđa.

ZABORAVITE PROŠLOST I BUDUĆNOST

Živite sada!

Ako smo depresivni, mi živimo u prošlosti, a ako smo nervozni onda živimo u budućnosti.

Jedino ako živimo u sadašnjem trenutku možemo biti spokojni. Ovo je biblijsko otkriće, ali i osnov moderne psihologije. Iz nekog razloga, iako znamo - mi to ne primenjujemo u praksi.

Kada vidite nekoga zamišljennog, šta mislite da li je ta osoba prisutna u sadašnjem trenutku? Nije! Takva osoba je nesrećna jer živi u prošlosti ili u budućnosti potpuno zanemarujući sadašnji trenutak, a to je jedini pravi trenutak u kome možemo i treba da živimo i uživamo.

Možemo reći da sadašnji trenutak nije dobar, da smo okruženi opasnostima raznih vrsta, stvar je naših spoznaja i percepcija, ali mi to samo mislimo da je nešto loše ili dobro. U stvari ne znamo. Na kraju kraljeva, "svako zlo za neko dobro".

Ugasite televizor

Svaka nova situacija je u stvari neutralna, ni loša, ni dobra. Ono kako je doživljavamo je čini dobrom ili lošom. Ključ je dakle u nama, u našoj percepciji. Reći ćete da ovde grešim, da je ovo sada izrazito loša i teška situacija.

Možda grešim, ali i dalje verujem da je neutralna jer ne znamo da li je dobra za nešto ili loša. Tek kroz neko vreme ćemo shvatiti da li je naša reakcija bila dobra ili nije. Do nas je, do naše reakcije jer situacija je takva kakva jeste nju ne možemo da promenimo, ali možemo i treba da menjamo naš odnos prema istoj.

Znamo kakve i koje su restrikcije, koje su kazne za nepoštovanje istih i sve što treba da uradimo jeste da isključimo emociju, odnosno emocionalnu reakciju na sve što vidimo na TV, čujemo na radiju, pročitamo na internet ili društvenim mrežama.

Opet kažem: ugasite televiziju, možda problem i jeste tamo sve vreme. Poredite ove restrikcije sa ograničenjem brzine u školskoj zoni. Školskoj zoni? To što je škola u blizini ne znači da su deca na cesti ili blizu ceste, ali znači da ne smemo preći 40 km na čas. Gundamo mi, ali poštujemo.

U čemu je razlika? Možemo i ovde da gundamo, ali moramo da poštujemo.

Mudre reči

Lično sam zastupnik slobodnih i nezavisnih medija, ali je očigledno da je sve manje takvih jer, na kraju krajeva onaj koji finansira ili su-finansira

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

bilo koga ili bilo šta, ne znači nužno da to isto poseduje, ali definitivno znači da ga ih kontroliše.

To su činjenice počev od nas samih koji za nekoga radimo ili sa nekim sarađujemo. Ako pak radimo sami za sebe onda nas klijenti kontrolišu jer nas oni plaćaju za naše usluge. To su činjenice i tome se ne treba suprotstavljati ni isto zanemarivati.

Problem su i društvene mreže i internet jer tu imamo svega i svačega. Mene to podseća na hipotetičku situaciju da svako od nas dobije dinamit i da radi sa njim što hoće. S toliko dinamita, svakako možemo očekivati i pokoju eksploziju, stradale i slično.

Ne treba ograničavati pristup internetu niti društvenim mrežama, ali treba imati u vidu da tu ima više dezinformacija od informacija i da je sve teže razlikovati koje su informacije, a koje dezinformacije.

Možda je znak raspoznavanja ona narodna "nije važno što kaže, već ko kaže". Naš jedini nobelovac, Ivo Andrić je davno pre društvenih mreža i interneta lepo sročio sadašnji trenutak kada je rekao: "Nije najveća budala onaj koji ne zna čitati, nego onaj koji misli da je sve što pročita istina."

Život je lep

U ovoj situaciji treba da ne razmišljamo previše o prošlosti, da nismo depresivni, treba da se ne bojimo budućnosti, da nismo anksiozni, treba da se fokusiramo na sadašnji trenutak i da uživamo. Razloge zbog čega treba da smo srećni bez obzira na situaciju nači ćete u citatu velikog Duška Radovića, ovaj puta pomalo oštrom, ali nadasve istinitom i kao da je pisao svima nama koji se nalazimo u ovoj situaciji.

"Život je lep! Mnogo lepsi nego što ste zasluzili! Uživajte u životu, kada ste već imali sreće da se rodite! Tako ste slučajno i lako došli do života, a toliko ste mu pronašli mana! Ko ume da se raduje - ima čemu da se raduje! Ko ume da pati - često pati i bez razloga! Ako vas novac opseda, ako patite zbog toga što niste bogati, izračunajte i sami: koliko miliona dolara vredi samo jedno vaše oko!

Sram vas bilo! Strašno ste glupi i nezahvalni! Nemojte mi samo pričati o tome - šta ste sve zaslužili, a niste dobili. Jer ću vam ja lako pronaći - šta ste sve dobili, a niste zaslužili".